

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

APELACIONI SUD PRIŠTINA

Broj predmeta: 2021:188701
Dana: 28.12.2021
Broj dokumenta: 02558387

GŽ. br. 9763/2021

APELACIONI SUD KOSOVA, u veću sudija: Nenad Lazić, predsednik veća, Kujtim Pasuli i Makifete Saliuka, članovi veća, u pravnoj stvari tužioca-predlagača F. S. iz s. ..., Opština Kosovo Polje, koga po punomoćju zastupa advokat F. K. iz Prištine, protiv tuženih-protivpredlagača L. S. iz s. ..., Opština Kosovo Polje, koga po punomoćju zastupa advokat N. P. iz Prištine, i J. S. iz s. ..., Opština Kosovo Polje, po predmetu spora – radi odlučivanja o predlogu za izdavanje Mere Obezbeđenja, odlučujući po žalbi punomoćnika tužioca - predlagača protiv Rešenja Osnovnog Suda u Prištini P.br.6440/2021 od 29.10.2021. godine, u sednici veća od 09.12.2021. godine, doneo je

REŠENJE

USVAJA SE kao osnovana žalba punomoćnika tužioca - predlagača, a Rešenje Osnovnog Suda u Prištini P.br.6440/2021 od 29.10.2021. godine **SE UKIDA**, te se predmet vraća istom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Obrazloženje:

Ožalbenim rešenjem, u stavu I dispozitiva, odbijen je kao neosnovan predlog tužioca-predlagača F. S. iz s. ..., Opština Kosovo Polje, kojim je tražio zabranu protivpredlagačima L. S. i J. S., obojica iz s. ..., Opština Kosovo Polje, da parcele P-72514031-00047-1, površine 4108 m², i parcelu P-72514031-00047-3, površine 14276 m², KZ Kosovo Polje, otuđe, prodaju, stave pod hipoteku ili opterećenje u bilo kom obliku, do donošenja konačne presude.

Protiv navedenog rešenja žalbu je u zakonskom roku uložio punomoćnik tužioca - predlagača zbog bitnih povreda odredbi ZPP-a, i zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, sa predlogom da se ožalbeno rešenje ukine i predmet vrati istom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Apelacioni Sud je ispitao pobijano rešenje u smislu člana 194 Zakona o Parničnom Postupku (ZPP), u vezi sa članom 208 ZPP-a, te je nakon proučavanja spisa predmeta našao:

Žalba je osnovana.

Iz spisa predmeta proizilazi da je tužilac tužbom od 25.08.2021. godine pokrenuo parnični postupak protiv tuženih, po predmetu spora radi poništaja rešenja o nasleđivanju. Uz tužbu tužilac je podneo predlog za izdavanje mere obezbeđenja, kojom bi se merom tuženima zabranilo raspolaganje i opterećenje nepokretnosti koje su označene kao kat.parcela P-72514031-00047-1, površine 4108 m², i kat.parcela P-72514031-00047-3, površine 14276 m², KZ Kosovo Polje. Tuženi-protivpredlagači su u odgovoru na predlog za izdavanje mere obezbeđenja od 20.09.2021. godine osporili podneti predlog u celosti. Prvostepeni je sud nakon toga 25.10.2021. godine održao ročište radi odlučivanja po podnetom predlogu. Na istom je ročištu izveo predložene dokaze iz kojih proizilazi sledeće činjenično stanje: Tužilac je sin pokojnog Xh. S., odnosno unuk pokojne A. S.. Zaostavština iza A. S. je raspravljena pred Opštinskim sudom u Prištini, dana 12.09.2011. godine, o čemu je doneto rešenje O.br.273/10. Iz navedenog ostavinskog rešenja proizilazi da se ovde tužilac ne nalazi među licima koja su prijavljena kao eventualni naslednici iza pokojne Ajshe S., bivše iz Prištine. Ostavinsku masu u navedenom ostavinskom postupku su činile, između ostalih, i nepokretnosti nad kojima je traženo izdavanje mere obezbeđenja. Predmetne nepokretnosti su trenutno upisane kao svojina tuženih-protivpredlagača, i to nepokretnost označena kao kat.parcela P-72514031-00047-3, površine 14276 m², KZ Kosovo Polje, kao susvojina tuženih-protivpredlagača sa suvlasničkim delovima od po ½, a nepokretnost označena kao kat.parcela P-72514031-00047-1, površine 4108 m², kao svojina tuženog-protivpredlagača S. L.. Pri takvom činjeničnom stanju, prvostepeni je sud našao da predlog za izdavanje mere obezbeđenja nije osnovan, te je isti odbio i odlučio na način kako je napred navedeno.

Ovakvo shvatanje prvostepenog suda se sa stanovišta Apelacionog suda za sada ne može prihvatiti kao ispravno. Osnovano se žalbom ukazuje da je pobijano rešenje doneto uz pogrešnu primenu člana 297 ZPP-a. Naime, Zakon o parničnom postupku propisuje mogućnost za izdavanje mere obezbeđenja uz uslove koji su propisani članom 297 stav 1, i 2 ZPP-a. Članom 297 stav 1 ZPP-a se propisuje da se mera obezbeđenja može odrediti uz kumulativno ispunjenje dva uslova koji su navedeni pod tačkama a) i b). Tačkom a) je propisano da predlagač mere obezbeđenja mora učiniti verodostojnim postojanje zahteva, odnosno subjektivnog prava. Dakle, ovom tačkom zakonodavac zahteva verodostojnost tužbenog zahteva, odnosno subjektivnog prava, ali ne i izvesnost istog. Tačnije, nije neophodno da predlagač dokazuje da je njegovo pravo nesporno, da se isto ne može dovesti u pitanje, već zakonodavac traži jedan mnogo manji stepen izvesnosti postojanja subjektivnog prava, traži verodostojnost istog. Iz priloženih dokaza nesumnjivo proizilazi da je tužilac unuk pokojne Ajshe S., te da nije učestvovao u postupku rasprave njene zaostavštine. Nejasno je šta je još potrebno, koji još dokaz da bi se sa sigurnošću utvrdila vedostojnost zahteva, odnosno subjektivnog prava. Da li postoje razlozi, i okolnosti koje isto pravo isključuju iz bilo kog razloga, to će biti utvrđivano u daljem toku postupka prilikom meritornog odlučivanja o tužbenom zahtevu. Kada je reč o tački b) stava 1 člana 297 ZPP-a, zakonodavac istom tačkom zahteva postojanje opasnosti za ostvarenje tužbenog zahteva, (ukoliko se isti pokaže osnovanim u toku postupka). Ova opasnost se odnosi na mogućnost da protivpredlagači određenim radnjama otežaju, ili onemoguće ostvarenje subjektivnog prava predlagača. Te radnje se odnose na opterećenje predmetne imovine, otuđenje iste, itd. Dakle, zakonodavac ne propisuje koju je konkretno radnju protivpredlagača potrebno utvrditi da bi se smatralo da postoji opasnost po ostvarenje interesa predlagača. Nije potrebno konkretizovati radnju da bi se imalo smatrati da opasnost po ostvarenje interesa predlagača postoji. Stoga je nejasno kako je, na osnovu čega, prvostepeni sud utvrdio nepostojanje ovakve opasnosti. Činjenica je da protivpredlagači nisu dosad raspolagali predmetnom imovinom, ali je činjenica i da za to vreme nije postojala tužba, te da činjenica da to dosad nisu učinili, ne znači automatski da to ubuduće neće činiti. Iz navedenih razloga Apelacioni sud nalazi da

je žalba osnovana, te da pobijano rešenje valja ukinuti i predmet vratiti istom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

U ponovljenom postupku, prvostepeni je sud u obavezi da uz primedbe i sugestije Apelacionog suda još jednom održi raspravu, radi odlučivanja o izdavanju mere, pravilno ceni predložene dokaze, te ukoliko nadje da je predlog za izdavanje mere osnovan, odrediće garanciju za eventualnu štetu koju protivpredlagači mogu pretrpeti ukoliko se kasnije, u daljem toku postupka ispostavi da je mera izdata neopravdano, te obavezati predlagača da istu uplati. Ukoliko i u ponovljenom postupku prvostepeni sud nađe da je predlog za izdavanje mere obezbeđenja neosnovan, to će isti odbiti.

Na osnovu napred iznetog Apelacioni Sud je našao da je žalba punomoćnika tužioca-predlagača osnovana, te je istu usvojio, a prvostepeno rešenje ukinuo, i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje, te je uz primenu člana 209 tačka d) ZPP-a, u vezi sa članom 208 ZPP-a, odlučeno kao u izreci rešenja.

APELACIONI SUD KOSOVA
G.Ž.br. 9763/2021 od 09.12.2021. godine

PRESEDNIK VEĆA, SUDIJA
Nenad Lazić
